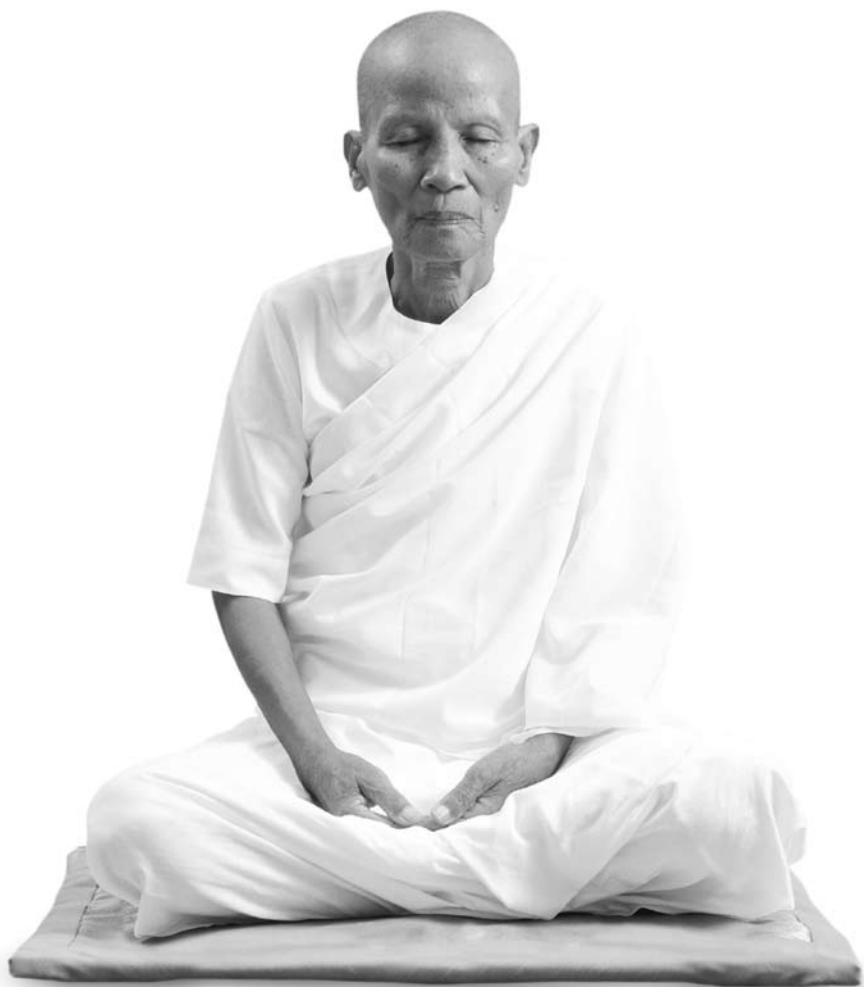

จริงตัวเดียวสำเร็จทุกอย่าง

“คนเราจะทำอะไรก็ตาม
ขอให้ทำให้จริง ดูแต่ยาย ความรู้ก็ไม่มี ปริญญา ก็ไม่มี
มีแต่จริงอย่างเดียว ยายยังสร้างวัดได้”

ก่อนที่คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง จะไปฝากตัวเป็นศิษย์ของพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ คุณยายได้เรียนการปฏิบัติธรรมกับคุณยายทองสุข สำแดงปั้น ที่บ้านคุณนายเลียบ ช่วงนั้น แม้คุณยายจะยุ่งมาก ต้องดูแลคนทั้งครอบครัว ไม่ค่อยมีเวลาว่าง แต่ท่านก็สามารถทำภารกิจทั้งหลายและละเอียดไปพร้อม ๆ กัน ระหว่างทำงานใจของท่านจรดอยู่กับคำภาวนา “สัมมา อะระหัง” ท่านวางใจไว้ที่ศูนย์กลางกายตลอดเวลา แม้กายจะเคลื่อนไหว แต่ใจท่านหยุดนิ่งด้วยความที่ท่านเป็นคนทำอะไรทำจริง เวลาผ่านไปประมาณ ๒ ปี ท่านก็เข้าถึงพระธรรมกาย และไปช่วยพ่อในรอกได้ดังที่ท่านตั้งใจไว้ก่อนเดินทางออกจากบ้านมา

เมื่อมาอยู่ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ คุณยายศึกษาวิชาธรรมกาย อย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน ไม่คิดเรื่องอื่นเลย คิดแต่จะศึกษาวิชา ธรรมกายเท่านั้น เพราะเมื่อช่วยพ่อได้แล้ว ท่านก็ไม่มีเครื่องกังวลใด ๆ ท่านทำทุกอย่าง วางทุกสิ่ง ทำใจหยุดนิ่งเพียงอย่างเดียว ในแต่ละวัน ท่านนั่งสมาธิทำวิชาในโรงงานทำวิชา ๑๒ ชั่วโมง กลางวัน ๖ ชั่วโมง กลางคืน ๖ ชั่วโมง โดยไม่ขยับตัว หรือเปลี่ยนท่านั่ง และไม่ลุกจาก ที่นั่งก่อนเวลา

คุณยายได้รับความไว้วางใจจากหลวงปู่ให้เป็นหัวหน้าเวรทำวิชา เมื่อหมดเวลาในแต่ละรอบของการทำวิชา ท่านจะนั่งต่อไปอีกประมาณ ครึ่งชั่วโมง เพื่อคอยฟังหลวงปู่ซักถาม สั่งงาน และถ่ายทอดความรู้ใหม่ ให้หัวหน้าเวรทำวิชาคนใหม่ ช่วงเช้าเวร ท่านก็จะเข้าไปฟังก่อนเวลา ประมาณ ๑๕ นาที ซึ่งหมายความว่า ท่านจะต้องนั่งสมาธิครึ่งละ ๖ ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างน้อย ด้วยความตั้งใจจริงของท่าน ทำให้ท่าน เก็บเกี่ยวความรู้ที่หลวงปู่สอนได้ทั้งหมดโดยไม่ตกหล่น และสามารถ ตอบคำถามของหลวงปู่ได้ทุกคำถาม

ขณะที่ออกมาพักผ่อนและทำภารกิจส่วนตัวนอกโรงงาน ทำวิชา ท่านก็ค้นวิชาไปด้วย ใจของท่านจรดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้ ญาณทัสสนะของท่านจึงเที่ยงตรงและแม่นยำ ตลอดเวลา สามารถรู้เห็นอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตได้อย่างแจ่มแจ้ง ยากจะหาใครเทียบได้

คุณยายอาศัยพระธรรมกายที่ท่านเข้าถึงไปศึกษาวิชาของ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เช่น วิชา ๓ วิชา ๘ อภิญญา ๖ เป็นต้น
ดังนั้น แม้ไม่ได้เรียนหนังสือ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ แต่ท่านก็สามารถ
ทำสิ่งที่คนอื่นทำได้ยาก และเป็นที่พึ่งให้แก่ตนเองและผู้อื่นได้

ญาณทัสสนะอันแม่นยำของคุณยายเป็นเครื่องยืนยันว่า
การศึกษาธรรมะให้รู้เชี่ยวชาญ แตกฉาน ต้องเกิดจากการทุ่มชีวิต
ปฏิบัติธรรม ไม่ใช่เกิดจากการอ่านตำรา หรือการพูดคุยแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นกัน

เรื่องนี้ คุณยายเคยกล่าวไว้ว่า “ความรู้ของผู้ที่เข้าไปถึง
ความสว่างภายใน เข้าถึงพระธรรมกายองค์ที่โต ๆ หน้าตักเต็มโลก
เต็มจักรวาล ความรู้ที่เกิดจากข้างในอย่างนั้น ถ้าอุปมาก็กว้างใหญ่
ไพศาลเหมือนอย่างท้องทะเล เหมือนอย่างท้องฟ้า แต่ความรู้ที่เกิด
จากการอ่าน การเขียน การเรียน จากประสบการณ์ มันแคบเหมือน
กับพายเรือในอ่าง”

ความรู้ที่ลึกซึ้ง กว้างขวาง ละเอียดย และแม่นยำของท่าน
เกิดขึ้นจากความเป็นคนจริงของท่าน กว่าท่านจะมีความเชี่ยวชาญ
ในวิชาธรรมกาย ได้อยู่ในแนวหน้าของการทำวิชาธรรมกาย
และมีญาณทัสสนะที่แม่นยำได้ขนาดนี้ ท่านต้องใช้ความตั้งใจจริง

ความเอาใจใส่ ความวิริยอุตสาหะ และความอดทนอย่างยิ่งยวดชนิด
เอาชีวิตเป็นเดิมพันไปแลกมา

หลังจากหลวงปู่มรณภาพแล้ว คุณยายก็ยังปฏิบัติธรรมอย่าง
ต่อเนื่องไม่เคยขาด ต่อมาท่านได้รวบรวมหมู่คณะมาสร้างวัดพระธรรมกาย

ที่วัดพระธรรมกาย แม้คุณยายจะต้องทำงานหลายอย่าง เช่น
ปลูกต้นไม้ ถอนหญ้า ดูแลโรงครัว สอนลูกศิษย์ รับแขก ปิดกวาด
เสนาสนะ ฯลฯ แต่ท่านก็บริหารเวลาของท่านได้อย่างยอดเยี่ยม
ไม่ให้อะไรมาเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม

ที่ผ่านมา มีผู้คนมากมายรู้สึกประทับใจ ชื่นชม และเคารพ
บูชาคุณยายอย่างยิ่ง หลาย ๆ คน ใฝ่ฝันอยากมีคุณธรรมและคุณวิเศษ
อย่างท่าน ซึ่งเรื่องนี้ คุณยายเคยกล่าวไว้ว่า **ถ้าใครอยากจะเป็นอย่าง
ท่าน ก็ต้องปฏิบัติให้ได้เช่นเดียวกับท่าน**

หากใครทำได้อย่างท่าน ความฝันที่จะเป็นได้อย่างท่านก็จะเป็นจริง
หากไม่ได้ทำ หรือทำไม่ได้ อย่างท่าน ความปรารถนานั้น ก็ยังคง
เป็นเพียงความฝันต่อไป

เพื่อให้ความฝันของหลาย ๆ ท่าน ใกล้ความจริงมากขึ้น
จะขอนำคำพูดที่เปรียบเสมือนกุญแจไขไปสู่ความสำเร็จอันยิ่งใหญ่
ของท่านมาบันทึกไว้ ณ ที่นี้ เพื่อเป็นแรงบันดาลใจแก่ผู้ปรารถนาจะมี

คุณธรรมและคุณวิเศษอย่างคุณยาย ให้สามารถสร้างฝันให้เป็นจริงได้
คุณยายบอกไว้ว่า

“คนเราจะทำอะไรก็ตาม ขอให้ทำให้จริง คุณแต่ยาย ความรู้
ก็ไม่มี ปริญญา也没有 มีแต่จริงอย่างเดียว ยายยังสร้างวัดได้ แล้วยายก็
พิจารณาว่า ที่เขาทำกันไม่ได้ไม่สำเร็จ เพราะทำไม่จริง เจออะไรนิด
อะไรหน่อยก็ไม่ว่างแล้ว ทั้ง ๆ ที่เขาจบปริญญาสูง ๆ จบปริญญาตรี
ปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนยายความรู้ก็ไม่มี กอซ้อ (หมายถึง ก,ข)
ก็ไม่กระดิกหู ไม่จบอะไรสักอย่าง ยายมีแต่ ‘จริง’ ตัวเดียว ทำได้
สำเร็จ แล้วยายก็มองไปในอนาคตว่า คนเราถ้าชาตินี้ไม่จริง ชาติต่อ ๆ
ไปก็ล้มเหลว เอาดีอะไรไม่ได้ ฉะนั้นเวลาจะทำอะไร ก็ทำให้จริง
ตั้งแต่ชาตินี้”